

Nedsættelse af folkepensionsalderen m.v.

Nedsættelsen af folkepensionsalderen vil først få effekt i 2004. Derimod bliver lempelsen af modregningen for arbejdsindkomst i folkepensionen allerede gennemført fra 1. juli 1999. De personer, der er overgået til efterløn som 60 årige i andet halvår af 1999, vil overgå til folkepension i 2004. Fra 2007 og frem vil der kun være 60-64 årige på efterløn.

Frivillig ATP-indbetaling

Som følge af de alt i alt færre efterlønsmodtagere må det forventes, at statens udgifter til efterlønsmodtagernes frivillige ATP-indbetaling falder med skønsmæssigt under 1 mio. kr. i 1999-2000, med ca. 1 mio. kr. i 2001 og ca. 1,5 mio. kr. i 2002.

Samlede konsekvenser på Arbejdsministeriets ordninger

Med uændrede regler for efterløn skønnes udgifterne til efterløn at ville have været ca. 17,3 mia. kr. i 1999, ca. 18,4 mia. kr. i 2000, ca. 19,3 mia. kr. i 2001 og ca. 20,4 mia. kr. i 2002. Udgifterne er opgjort alene ud fra en demografisk betinget udvikling i den fremtidige efterlønsbestand.

Med betydelig usikkerhed kan det skønnes, at der som følge af forslaget vil være ca. 1.500 færre på efterløn i 1999, ca. 3.500 færre i 2000, ca. 5.000 personer færre i 2001 og endelig ca. 6.000 færre i 2002. Effekterne af den nye efterlønsordning ventes som nævnt at blive gradvist kraftigere over tid, herunder i takt med udfasning af overgangsreglerne og ændringen af tilbagetrækningsadfærden. På lidt længere sigt skønnes der som følge af reformen at være i størrelsesordenen 10-15.000 færre på efterløn.

Ud fra disse forudsætninger vil der være en isoleret besparelse på efterlønsudgifterne i 1999 på 175 mio. kr., 400 mio. kr. i 2000, 575 mio. kr. i 2001 og endelig 700 mio. kr. i 2002.

Herefter skønnes udgifterne til efterløn at udgøre ca. 17,1 mia. kr. i 1999, ca. 18 mia. kr. i 2000, ca. 18,7 mia. kr. i 2001 og ca. 19,7 mia. kr. i 2002.

I ovenstående er ikke indregnet effekter af pensionsfradrag i efterlønnen for den enkelte, ej heller virkningen de første år af den tidsmæssige forskydning, der følger af, at den enstrengede efterlønsats er lavere i begyndelsen af efterlønsperioden. Endelig har den kortere efterlønsperiode først virkning fra 2004 og frem.

Fordelingsmæssige virkninger

Vedrørende de fordelingsmæssige konsekvenser af det nye tilbagetrækningsssystem kan der særligt fremhæves 3 konsekvenser:

Som nævnt betyder forslagene, at efterlønsydelse til personer med forudgående ledighed, og til personer med lavere individuel dagpengesats end det generelle dagpengemaximum, set over 5 årsperioden under ét ved den enstrengede ydelse på 91 pct., i større eller mindre omfang vil være højere end efter de gældende regler. Disse typiske lavindkomstgrupper, der som hovedregel ikke har betydelige pensionsopsparinger, vil således have fordel af det nye tilbagetrækningsystem.

Forhøjelsen af bidraget til efterløn medfører, at en større andel af udgifterne til efterløn fremover vil blive finansieret af bidrag frem for over skatterne. Efterlønsbidraget er dog stadig en attraktiv opsparing for den enkelte, idet den udbetalte efterløn overstiger værdien af de indbetalte bidrag. Efterlønsordningen indeholder også i fremtiden et betydeligt element af skattefinansiering, og ordningen giver med 91 pct.-satsen størst dækningsgrad for de lavest lønnede.

Særligt hvad angår de nye fradragregler for pensioner gælder, at de i større grad vil påvirke de højere lønnedes efterlønsats. Det skyldes, at de højere indkomstgrupper typisk har større pensionsopsparing og dermed vil få større fradrag i efterlønnen som følge af de nye regler.

Socialministerens forslag

Nedsættelsen af folkepensionsalderen fra 67 til 65 år for alle, der fylder 60 år den 1. juli 1999 eller senere, sikrer, at folkepensionsalderen fremover i højere grad tilpasses tilbagetrækningsmønsteret på arbejdsmarkedet, hvor relativt få 65-66 årige er i arbejde. Med nedsættelsen af folkepensionsalderen skabes der et ensartet forsørgelsesgrundlag for alle over 65 år, og der gives samtidig en tilskyndelse til at supplere folkepensionen med indtægt ved personligt arbejde.

De nye regler for indtægtsregulering af folkepensionens grundbeløb, således at reguleringen for arbejdsindkomst i grundbeløbet sænkes fra 60 pct. til 30 pct., og at fradagsbeløbet gøres ens for gifte og samlevende, øger den økonomiske tilskyndelse til at bibeholde beskæftigelse efter overgang til folkepension. Fradagsbeløbet fastsættes svarende til det gældende niveau for enlige og udgør 204.100 kr. i 1999. Den samlede konsekvens heraf er, at folkepensionens grundbeløb først bortfalder ved en indkomst ved personligt arbejde på 364.100 kr. Den mere lempelige indtægtsre-